

det kunde let føre til, at Gouverneuren kom til ene at beskæmpe Forslag, som i det Heles Løb maatte ansees utilraadelige; men derved kom han for en stor Deel til at træde ned paa Partiernes Gebet, istedetfor han utvivlsomt bør staae over Partiernes. Det er formodentlig af flige Hensyn som de forannævnte, at Provindstalskænderne for Danmark, uagtet de kun vare raadgivende, havde Medlemmer, som vare valgte af Kongen. Det bør endeligen heller ikke oversees, at hvis Tiden medfører, at Colonialraadet faaer besluttende Myndighed, hvad en Majoritet i Forsamlingen nu har troet at burde fraraade, da vilde det formeentlig være nødvendigt, til Betryggelse, istedetfor Tokammerssystemet, at Kongevalgte bleve indsatte i Raadet, saaledes som i afvigte Aar har fundet Sted i engelske Colonier i Australien ved Dannelsen af lignende Institutioner; men naar slikt ikke er udtalt allerede i Colonialloven, kunde det senere have sin Banfelighed at bringe et slikt Element ind i Raadet.

Efter det Foransførte antager Minoriteten, at der taler saa meget for Kongevalgs-Medlemmer, uden at der paa den anden Side kan vides nogen virkelig deraf flydende Skade, at man maa tilraade at Kongen vælger et bestemt Antal Medlemmer, saaledes som Forsamlingens Majoritet in subsidium har indstillet.

Til § 9.

Den Tid af 6 Aar, hvorpaa Medlemmerne af Colonialraadet i Medfør af Udkastets § 9 skulde vælges, antager Forsamlingen at være for lang, naar hensees til den Tidsperiode, som Indvaanerne, idetmindste af de mere velhavende Klasser, i Almindelighed tilbringe uafbrudt i Colonien, og hvilken ikke kan ansættes højere end i Gjennemsnit 5 Aar.

Man har derimod med 7 Stemmer mod 3 antaget, at 4 Aar kunde være en passende Tid for Balgenes Varighed, og formener derhos, at hele Raadet ikke burde aftræde paa een Gang, men at Halvdelen burde afgaae hvert andet Aar, første Gang efter Lodtrækning, hvorved Raadets Forretningsgang antages at ville vinde i Orden og Sikkerhed. Slutningen af § 9 vilde derefter komme til at lyde:

„Medlemmerne vælges paa 4 Aar. For enhver Valgkreds afgaaer Halvdelen af

de valgte Medlemmer hvert andet Aar, første Gang ved Lodtrækning“

og bør det formeentlig her endvidere tilføies: „de Fratrædende kunne vælges paany.“

Til § 10.

Blandt de i Udkastets § 10 indeholdte Betingelser for Valgret maatte efter Forsamlingens Mening tilføies, at den Vedkommende maatte være raadig over sit Bo.

Forsaauidt dernæst den, der besidder Borgerkab, ifølge Udkastet skulde være valgberettiget, maa det bemærkes, at Borgerkab ikke her saaledes som i Danmark forudsætter, at den Vedkommende har en fast Næringsvei eller Haandtering, som han forsfatter, indtil han opleverer sit Borgerbrev, hvorimod Borgerkab her udtages paa en eller anden Stilling, saasom Forvalter eller Kjøbmand, ofte kun til et Forsøg, hvorpaa den Paagjældende, naar Forsøget mislykkes, bliver i Besiddelse af sit Borgerbrev, endsskjønt han muligt er uden al Virksomhed som Næringsdrivende, men synker ned i de laveste Forhold. At saaledes Borgerkab i og for sig ikke afgiver nogen Garanti for Besidderens Respectabilitet, er dog, efter hvad 5 af Forsamlingens Medlemmer antage, ingen tilstrækkelig Grund til ganske at udelukke Borgerkab fra Betingelserne for Valgret, hvorefter dertil vel maatte knyttes den yderligere Betingelse, at den Paagjældendes Valgret falder bort, naar han ikke længer udøvede den Næringsvei, hvorpaa Borgerbrevet løb.

Naar dernæst i Udkastet ogsaa den tillægges Valgret, der befinder sig i en offentlig Bestilling i den coloniale Tjeneste, da er det Forsamlingen ikke klart, til hvilke Personer her sigtes. Da det imidlertid af det foregaaende i Paragraphen fremgaaer, at kun saadanne Bestillinger kunne være meente, der ere lønede med mindre end 500 Bestindiske Dalere, saa ledes man til at antage, at saadanne Bestillinger som Skriverposter, Budtjenester, Postbetjent-Ansættelser og lignende skulde være indbefattede deri. Dette kan imidlertid Forsamlingen efter dens Kjendskab til de her gjældende Ansfulser ikke tilraade, ligesom det da heller ikke synes velbegrundet, at en fortrinligere Afgang til Valgret for saadanne Bestillingsmænd fremfor andre, der have lige